

IVAN PAAR, dipl. ing. geodezije (31. 1. 1950. – 25. 12. 2016.)

Dana 25. prosinca 2016. prerano nas je napustio u 67. godini naš kolega gospodin Ivan Paar, dipl. ing. geodezije. Rođen je u Zagrebu, 31. siječnja 1950. godine, osnovnu školu i Gimnaziju pohađao je u Samoboru, a nakon toga je upisao Geodetski fakultet Sveučilišta u Zagrebu gdje je diplomirao 1977. godine. Cijeli svoj život proveo je u rodnom gradu Samoboru iz kojeg potječu i njegovi predci unatrag nekoliko stoljeća.

Ivan Paar svojim nas je radom, odanošću i ljubavlju prema našoj struci i svom gradu zadužio kao čovjek, prijatelj, stručnjak i nadasve humanist koji je bezuvjetno pomagao svakome tko je zatražio njegovu ljudsku i stručnu pomoć. Njegovo je zvanje, značilo svakodnevno susretanje s ljudima koji su dolazili iz svih dijelova njegova prelijepog samoborskoga kraja, tražeći njegovu pomoć u rješavanju mnogobrojnih problema vezanih uz zemljišne, vlasničke i susjedske odnose kojima se bave katastarski uredi i gruntovnice. Odlaske na teren, što podrazumijeva stručni rad na mjestima gdje se izvode i pronalaze rješenja vezana uz našu geodetsku struku, obavljao je s radošću i entuzijazmom svojstvenim njemu jer je i na taj način upoznao ljude, a čovjek i njegovo pravo na pravedno i pošteno uvijek mu je bilo prije i iznad svega na ljestvici moralnih prioriteta.

U gimnazijskim i studentskim danima bio je članom Folklornog ansambla „Joža Vlahović“ s kojim je zajedno s drugim članovima ansambla predstavljao Samobor u mnogim državama Europe. Bio je član i jedan od osnivača prvog rock sastava u Samoboru “Tužna nedjelja” (slika 1).

Slika 1. Prvi rock sastav u Samoboru “Tužna nedjelja”, Ivan Paar prvi zdesna (slika lijevo), drugi slijeva (slika desno).

Tijekom studija intenzivno se počeo amaterski baviti i filmom, a što mu je zasigurno olakšala i činjenica da je fotogrametrija i njezino poučavanje na Fakultetu jedno od značajnijih područja geodezije. Dugogodišnje bavljenje filmom okrunio je snimanjem apsolventskog putovanja u Rusiju. Toga putovanja sjećaju se svi, pa čak i oni koji nisu otputovali, konkretno Marko Džapo, koji i danas zahvaljujući pričavanjima, a najviše snimljenom filmu priča kao da je i on putovao u Rusiju... Za film “Putovanje u Rusiju” osvojio je 1. nagradu na Državnom natjecanju amaterskog dokumentarnog filma. Na slici 2 prikazani su isječci iz filma na kojima se mogu vidjeti neki od kolega koji su s njime otputovali na apsolventsko putovanje u Rusiju; Tonči Glasinović „Mačak“, Zdravko Kapović (koji je umalo ostao u Rusiji), Gorana Novaković i supruga Ivana Paara – Zdenka Paar.

Slika 2. Snimke iz filma „Putovanje u Rusiju“: Tonči Glasinović „Mačak“ (gore lijevo), Zdravko Kapović (gore desno), Ivan Paar i Gorana Novaković (dolje lijevo), supruga Zdenka Paar (dolje desno).

Svoj nadasve plodan radni vijek započeo je u Zavodu za kartografiju Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu gdje je radio od 1979. do 1980. te je uza sve obaveze koje podrazumijeva rad na Fakultetu, surađivao i u izradi planova gradova Varaždina, Šibenika, Zadra i Slavonskog Broda. Iz toga vremena uvijek se prisjećao svoga dobroga kolege Igora Birina s kojim se kad god je bilo prilike susretao na Fakultetu.

Ljubav prema Samoboru i Samoborcima bila je jača od izazova karijere znanstvenika pa se početkom 80-ih godina prošlog stoljeća zapošljava u samoborskom katastru i na taj način svojim se znanjem u potpunosti stavlja na raspolaganje sugrađanima. Bio je zaposlen u Općinskoj upravi Samobor (1980.-1982.), a potom u Zavodu za katastar i geodetske poslove Grada Zagreba (1983.-1993.). Od kraja 1993. pa sve do 2000. godine radio je u Zagrebačkoj županiji, Županijskom uredu za katastarsko-geodetske poslove, Ispostava Samobor kao inspektor – stručni suradnik za pregled i ovjeru geodetskih elaborata. Od 1. svibnja 2000. pa sve do odlaska u mirovinu, 31. prosinca 2015. godine bio je zaposlen u Državnoj geodetskoj upravi, Područnom uredu za katastar Zagreb gdje je obavljao poslove voditelja Odjela za katastar nekretnina u katastarskim uredima Jastrebarsko i Samobor (u dva navrata). Katastarski ured u Samoboru pod njegovim je vodstvom postao najuredeniji i najažurniji ured u Zagrebačkoj županiji, a i šire. Svojom upornošću uspio je u nakani da unatoč materijalnim problemima, informatizacija Katastarskog ureda u Samoboru bude provedena, a svi djelatnici informatički educirani. Jednako tako zalagao se i uspio u tome da se na području Samobora provede i određeni broj novih katastarskih izmjera, čime su svim vlasnicima nekretnina stavljeni na raspolaganje najažurniji katastarsko-zemljišnoknjižni podaci. U kratko vrijeme dok je bio voditelj Katastarskog ureda u Jastrebarskom nesebično je, uz svoje radno vrijeme, uložio i svoje slobodno vrijeme u rad koji je rezultirao preseljenjem Katastarskog ureda u nove prostorije u potpunosti informatički opremljene. Bio je član Društva inženjera i tehničara grada Samobora, Zagrebačke udruge geodeta i Hrvatskoga geodetskog društva kroz čije članstvo je sudjelovao u organizaciji i radu Susreta geodeta Hrvatske.

Međunarodni simpozij o inženjerskoj geodeziji – SIG2016 koji je održan u svibnju 2016. u Varaždinu u organizaciji Hrvatskoga geodetskog društva i Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, bio je posljednji znanstveno-stručni skup na kojem je aktivno sudjelovao i na kojem je s ponosom pratio mene kako nastavljam njegov profesionalni put. S jednakim je ponosom pratio i svog mlađeg sina Mihaela (slika 3) koji je njegovu ljubav prema glazbi realizirao kroz tople, a sada i sjetne zvukove klarineta. Svoju ljubav prema profesiji, ljubav prema životu i vrijednostima koje život čine prenio je na svoju obitelj, prijatelje i kolege i u svima nama utjelovio važne i duboke životne trenutke koji našem postojanju daju smisao i zbog kojih znamo da je potrebno i vrijedno biti. Bio je čovjek širokih nazora ispunjen prije svega ljudskom dobrotom, vedrinom i životnom radošću. Takvim ćemo ga uvijek pamtiti.

Slika 3. Sa svojim sinovima na njihovim promocijama; s Mihaelom u Salzburgu (lijevo) i Rinaldom u Zagrebu (desno).

MOME OCU...

Zbog Tebe i mame sam danas to što jesam i tu gdje jesam. No, zbog Tebe sam postao geodet! Ti si me uveo u geodeziju i Ti si me prvi počeo učiti geodeziju, i učio si me do zadnjeg dana. S tobom sam bio prvi put na terenu. S tobom sam riješio prvi program za faks. S tobom sam napravio prvi elaborat. S tobom sam prvi puta išao u katastar. No, ono najvažnije, Ti si me naučio kako da budem bolji čovjek, Ti!

Mihael i ja nastavili smo dalje, uz uspomene koje si nam ostavio. Mihael je uvijek bio ono što si Ti htio ili nisi ostvario u glazbi. A ja sam sve ono što Ti jesi bio i što nisi ostvario u geodeziji. I to nas nosi dalje uz uspomene na Tebe da budemo najbolji svako u svojoj, odnosno Tvojim domenama bića i duha Tvoga... No, mama je neutješana u boli, jer rijekom uspomena koje si ostavio teče tuga olovna i neprebolna.

“Ima neka moć u dobrim ljudima, oni su jaki i poslije smrti. Događa se da i dalje žive, po svojim riječima i djelima, a najviše po dobroti srca.” (Trygve Gulbrassen)

Otac, hvala Ti na svemu!

Rino